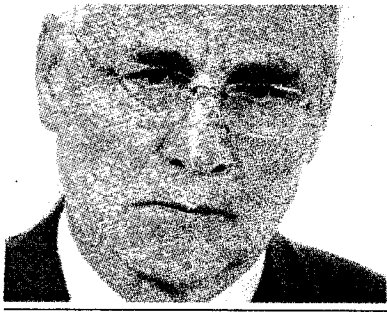

Visoki zid na Cesti proti Jerihu

IVO VAJGL,
EVROPSKI POSLANEC

Turisti se v vzhodnem Jeruzalemu najpogosteje ustavljajo na manjšem trgu, križišču, kjer nekdanjo Cesto proti Jerihu, ki še vedno nosi staro ime, preseka orjaška konstrukcija, ki lahko koga spomni na dubrovniško obzidje, še bolj pa na nekdanji berlinski zid. Okrašena z bodečo žico in elektronskimi napravami za odvratanje brutalno preseka tradicionalno cesto, ki je tisočletja povezovala Jeruzalem z drugimi mesti iz biblijske preteklosti. Na enem koncu je arabski del Jeruzalema, vzhodni Jeruzalem, na drugi strani tega tako visokega in neprehodnega zidu, ki na nekaterih mestih meri šest metrov v višino, je prav tako palestinsko ozemlje, le da administrativno ni več del širšega mestnega območja Jeruzalema, ampak del njegovega arabskega zaledja. Zid, ki so ga zgradili Izraelci, torej ločuje Palestince od Palestincev, sosede od sosedov. Razumi, če moreš, toda ne poskušaj stvari razumeti prehitro! Za vsakim novim in starim zidom je njihovo simbolično sporočilo, vtakano v prefinjene politične poteze in strategije.

Po grobem napadu izraelskih komandosov na ladijski konvoj s humanitarno pomočjo za Gazo, v katerem so ubili devet turških mirovniških aktivistov, je dogajanje na Bližnjem vzhodu, predvsem okoli Gaze, dobilo novo dinamiko. Pozornost svetovne javnosti se je

Ali Izrael sploh sprejema rešitev v obliki dveh samostojnih držav ali pa mu gre zgolj in samo za osvajanje okupiranega ozemlja na škodo Palestincev in za priznanje razmer, ki so vse bolj podobne nekdanjemu južnoafriškemu apartheidu

usmerila na obkoljeno enklavo, v kateri živi v hudem pomanjkanju njenih 1,5 milijona prebivalcev, na prostoru, ki meri komaj kaj več kot 40 kilometrov v dolžino in 6 do 9 kilometrov v širino in je stisnjen med izraelsko blokado na morju in na kopnem z majhnim, priprtim oknom proti Egiptu pri prehodu Rafa. Po napadu, ki ga je hladnokrvno izvedel

(Reuters)

v mednarodnih vodah in se je končal z (ne)načrtovanimi žrtvami, je kmalu postalo jasno, da bo Izrael za svoje drastično dejanje moral plačati ceno. Zahtev po neodvisni mednarodni preiskavi okoliščin incidenta, ki so se oglasile v VS ZN in v Evropskem parlamentu in komisiji, izraelska propagandna protiofenziva ni mogla več utišati niti zavesti javnosti s poplavo skonstruiranih videoposnetkov incidenta, ki naj bi dokazovali, da so bili komandosi v resnici izpostavljeni grobostim in smrtni nevarnosti zaradi napadalnosti svojih žrtev v konvoju.

Kot je običaj, ko gre za nasilno obnašanje Izraela, so bile vse moralne obsodbe judovske države previdne, polne razumevanja za stanje duha v državi, ki se ima za vseskozi ogroženo in osovraženo, obremenjeno s tragično preteklostjo masovnega uničevanja Judov v času nacizma in ki si jemlje pravico, da za svojo varnost poskrbi s sredstvi, kakršnih ne dopušča nobeno pravilo mednarodnega prava in miroljubnih odnosov med državami in narodi.

Pod pritiskom svetovne javnosti bo Izrael moral opustiti blokado Gaze. To bo storil selektivno, tako da bo odpiranje tri leta stisnjenih klešč okoli enklave videti kot pomembna koncesija miru in humanosti, ne da bi to ogrozilo strateške interese države. In do kod v resnici segajo ti daljnosežni interesi?

Kot član odbora za razvoj in zunanje zadeve Evropskega parlamenta sem se od 24. do 28. maja udeležil obiska parlamentarne delegacije v Izraelu in v Palestini. Nekako v istih dneh se je iz turškega pristanišča odpravil na pot nesrečni humanitarni konvoj. Njegovo gibanje in ostra opozorila izraelskih oblasti, da humanitarcem ne bodo dovolili pristati v Gazi in tam izkrcati tovara, smo vse tiste dni spremljali z rastočo radovednostjo in strahom.

Sicer pa je bilo tudi naše potovanje polno zapletov in nepričakovanih obratov. Potovanje skupno 25 članov odborov za proračun, razvoj in zunanje zadeve je bilo načrtovano pred nekaj meseci in v sestavi programa sta v Bruslju tesno

sodelovali strokovna služba parlamenta in misija države Izrael pri EU. Kljub temu da je bil program dogovorjen in torej nesporen, vseboval pa je tako srečanja z najvišjimi izraelskimi državnimi funkcionarji, predstavniki parlamenta - kneseta, aktivisti različnih nevladnih organizacij, ki se ukvarjajo s človekovimi pravicami in humanitarno pomočjo, ter z voditelji palestinskih oblasti na okupiranem Zahodnem bregu, univerze, parlamenta in agencij OZN, je na zadnjem sestanku delegacije pred odhodom mlada izraelska diplomatka sporočila, da se njena država ne strinja z načrtovanim obiskom in programom. Posebej nedvoumno je Izrael zavrnil obisk evropskih parlamentarcev v Gazi z obrazložitvijo, "da omogočanje obiskov tujih delegacij v Gazi ni v skladu s politiko Izraela v oblegani enklavi", ker da "legitimira oblast Hamasa v Gazi". Ker smo tisti, ki smo med tremi možnimi programi izbrali obisk v Gazi, kljub nasprotovanju Izraela sklenili tja odpotovati, smo morali to storiti ob sodelovanju Egipta, po ovinkasti poti iz Tel Aviva do Kaira in nato z avtobusom čez Sinajsko puščavo.

Čez prehod iz Egipta v Gazo, v Rafi, so nas prepeljali s terenskimi vozili UNRWA - agencije, ki že 60 let skrbi za palestinske begunce. Direktor operacij UNRWA v Gazi John Ging, ki že štiri leta opravlja to delo in pri tem izžareva pozitivno energijo in potrpežljivost, nam je po prihodu v enklavo in potem, ko smo si pogledali s tisoči podzemeljskih rogov preluknjano zemljišče ob meji, od koder iz Egipta tihotapijo vse, kar Gaza potrebuje, razgrnil bedo tam dobesedno natlačenega prebivalstva. Humanitarna pomoč, ki jo Izrael spušča v Gazo, zadostuje za minimalno preživljanje, pravzaprav za postopno izčrpanje in izstradavanje ljudi. Razliko do eksistenčnega minimuma morajo ljudje dokupovati od tihotapev po ceni, ki je večkratno višja od nabavne, v Egiptu ali Izraelu. Že tri leta, vse odkar je na volitvah v Gazi zmagal in nato s silo iztislil nasprotno palestinsko gibanje Fatah iz enklave, upravlja Gazo Hamas. ki je del nanarabskega

gibanja Muslimanskih bratov in ki ga je Zahod razglasil za teroristično organizacijo. Tudi Egipt je do njega sovražan, ker imajo tam opravka s sekcijo tega gibanja, ki ogroža na volitvah izvoljeno oblast.

Odločitev zahodnih držav in bližnjevzhodne četverice (EU, OZN, ZDA, Rusija), da odklanjajo kakršenkoli dialog s Hamasom, gotovo ne prispeva k rešitvi problema in odpisa najbolj radikalne frakcije znotraj tega gibanja. Čeprav proces zbliževanja Fataha in Hamasa, za katerega se trudi Egipt, še ni prinesel konkretnih rezultatov, nam je po pogovorih s predstavniki priznane palestinske oblasti v Ramali postalo jasno, da so na sporazum s Hamasom pripravljene, vendar mora biti za to izpolnjen temeljni pogoj, da ob prihodnjih volitvah, če do njih pride, Izrael in mednarodna skupnost priznata rezultate volitev, torej voljo palestinskega ljudstva. Najbrž na dolgi rok ni sprejemljivo, da upoštevajoč splošna demokratična načela palestinsko ljudstvo ne more imeti predstavnikov, ki si jih samo izvoli. Aprioristično zavračanje zadnjih volitev, ko je leta 2007 Hamas prejel več glasov, kot je ustrezalo njegovim političnim nasprotnikom, je eden izmed razlogov za stopnjevanje skrajnih sil na Zahodnem bregu in tako terorističnega potenciala v svetu.

Izrael in mednarodna skupnost bosta morala v doglednem času, vsaj v bližnjih posrednih pogovorih med izraelsko in palestinsko stranjo, odgovoriti na vprašanje, ali Izrael sploh sprejema rešitev v obliki dveh samostojnih držav ali pa mu gre zgolj in samo za osvajanje okupiranega ozemlja na škodo Palestincev in za priznanje razmer, ki so vse bolj podobne nekdanjemu južnoafriškemu apartheidu. Potrpežljivost in skorajda gandijevska vera v pravično rešitev, ki smo jo člani delegacije Evropskega parlamenta srečevali na zasedenih ozemljih, kjer - kar zadeva Palestince - vse stoji ali nazaduje, imata svojo skrajno mero, ki bi lahko bila kmalu polna. V končni posledici bo izgubil Izrael, država, ki tako strastno išče poti do svoje varnosti in priznanja, ki pa ju mora dati tudi svoji sosedom.

7dni slovenski tednik

7dni

www.7dni.com

Pisan kot življenje

ZVILA:
Za zdravje in nesmrtnost

SVIZEL:
Pomagajmo siromaku Pahorju

TALENTIRANA MAJA KEUC

PAVAN SUKHDEV:
Ohranjanje biodiverzitete

TEMA TEDNA:
Otroci z rakom

POMOČ:
Tačkov tek

SOCIALA:
Kaj še vzeti revežem?

JUŽNA AFRIKA:
Kaj se dogaja po tekmah

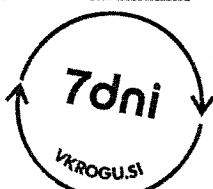
V novi številki preberite

SP: Ko zapojejo vuvuzele

NELSON MANDELA: Dolga pot do svobode

POMAGAJMO: Bili smo na Tačkovem teku

NAREČJA: Kako se razumeta Gorenjec in Prlek

Pisan kot življenje **7dni**